

Dosarul nr.2ra-377/22
2-19186731-01-2ra-05042022

Prima instanță - Judecătoria Chișinău, sediul Centru (jud. : A. Bragaru)
Instanța de Apel - Curtea de Apel Chișinău (jud. : M. Anton, I. Secrieru, A. Panov)

DECIZIE

18 mai 2022

mun. Chișinău

Colegiul Civil, Comercial și de Contencios Administrativ lărgit
al Curții Supreme de Justiție,

în următoarea componență:

Președinte ședinței, judecătorul – Svetlana Filincova,
judecătorii – Maria Ghervas, Galina Stratulat, Victor Burduh, Dumitru Mardari,

examinând recursul declarat de Tatu Victor, reprezentat de avocatul Popescu Ileana,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Tatu Victor împotriva Societății cu Răspundere Limitată ”Elat Neocons”, intervenient accesoriu Melinte Tatiana cu privire la recunoașterea dreptului de proprietate asupra bunului imobil, cu dispunerea înregistrării modificărilor în Registrul bunurilor imobile și încasarea cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 28 octombrie 2021, prin care s-a admis apelul declarat de Societatea cu Răspundere Limitată ”Elat Neocons”, s-a casat hotărârea Judecătoriai Chișinău, sediul Centru din 04 februarie 2021 și s-a emis o hotărâre nouă de respingere a acțiunii,

c o n s t a t ă :

La 22 noiembrie 2019, Tatu Victor a depus cerere de chemare în judecată împotriva S.R.L ”Elat Neocons”, intervenient accesoriu Melinte Tatiana, solicitând recunoașterea dreptului de proprietate după Tatu Victor asupra bunului imobil cu nr. cadastral XXX, situat în mun. Chișinău, str. XXX, nr. XXX, cu dispunerea înregistrării modificărilor în Registrul bunurilor imobile și încasarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii a indicat că la 20 octombrie 2017 între S.R.L „Elat Neocons” în calitate de „Executor” și Melinte Tatiana, în calitate de „Investitor” a fost încheiat contractul cu privire la investițiile capitalului în construcția imobilului nr. 23/50.

Conform pct. 1.1, pct. 4.2 a contractului de investiție S.R.L „Elat Neocons” s-a obligat să construiască din contul investițiilor investitorului și să predea în proprietate bunul imobil – încăperea locativă nr. XXX, cu suprafața de 43,3 m.p., a construcției situată în mun. Chișinău, str. XXX, nr. cadastral XXX, în accesoriu cu cota parte indiviză în mărime de 0,69 % în condominiu, iar investitorul s-a obligat să achite integral prețul investiției în mărime totală de 200 000 lei.

Potrivit pct. 2.2.9 a contractului de investiție, Executorul urma să finalizeze și să transmită în proprietatea Investitorului locuința până la 31 decembrie 2018.

Conform clauzei 2.2.10 Executorul poate prelungi termenul de recepție finală a complexului locativ pentru o perioadă de până la 31 iulie 2019 din motive ce nu depind de voința părților cu notificarea în scris a Beneficiarului.

Clauzele contractuale din pct. 5.1. și 5.2 prevăd că, Executorul în decurs de o lună din data dării în exploatare informează Beneficiarul despre locul semnării actului de predare-primire în proprietate a imobilului, actul de predare-primire în proprietate a imobilului, semnat de părțile contractante, va constitui act justificativ de proprietate a beneficiarului asupra imobilului.

Prin contractul de cesiune Melinte Tatiana, în calitate de cedent și Tatu Victor, în calitate de cesionar, cedentul a transmis cesionarului creanțele ce reies din contractul cu privire la investițiile capitalului investițiile capitalului în încăperea locativă nr. XXX din construcția imobilului nr. XXX situată în mun. Chișinău, str. XXX.

Conform clauzei nr.3 a contractului de cesiune, cesionarul se substituie în drepturile și obligațiile cedentului din momentul semnării contractului.

În baza contractului de cesiune de creanțe din 25 august 2018, Melinte Tatiana, în calitate de cedent, a transmis cesionarului Tatu Victor, creanțele ce reies din contractul cu privire la investirea capitalului în construcție din 20.10.2017, prin care S.R.L „Elat Neocons” și-a asumat obligația să construiască din contul investițiilor cedentului și să-i transmită în proprietate încăperea locativă nr. XXX, cu suprafața de 43,3 m.p., amplasat la et. 8 a construcției situată în mun. Chișinău, str. XXX, nr. cadastral XXX, în accesoriu cu cota-parte indiviză în mărime de 0,69 % în condominiu, iar investitorul s-a obligat să achite integral prețul investiției în mărime totală de 200 000 lei.

Reclamantul a invocat că potrivit confirmării nr. 5 din 23 august 2018, executorul S.R.L „Elat Neocons” și-a exprimat acordul la transmiterea creanțelor ce reies din contractul de investiție din 10.10.2017 și a confirmat, că investitorul/cedentul Melinte Tatiana și-a onorat integral obligațiunile de achitare a sumei de 200 000 de lei, ceea ce constituie 100% din costul total al apartamentului.

Astfel, în baza contractului de cesiune de creanțe din 25 august 2018, Tatu Victor a preluat drepturile investitorului Melinte Tatiana, ce rezultă din contractul cu privire la investițiile capitalului în construcția imobilului nr. 23/50.

Prin somația din 13 septembrie 2019, Tatu Victor, a solicitat predea apartamentul reclamantului în proprietate, întocmirea actului de predare-primire și transmiterea în proprietate a apartamentului nr. XXX, cu suprafața de 43,3 m.p., amplasat la et. 8 a construcției situată în mun. Chișinău, str. XXX, nr. cadastral XXX, însă aceasta a rămas fără răspuns.

Reclamantul a solicitat recunoașterea dreptului de proprietate asupra apartamentului nr. XXX, cu suprafața de 43,3 m.p., amplasat la et. 8 a construcției situată în mun. Chișinău, str. XXX, nr. cadastral XXX, în accesoriu cu cota-parte indiviză în mărime de 0,69% în condominiu cu dispunerea înregistrării modificărilor în Registrul bunurilor imobile și încasarea cheltuielilor de judecată.

Prin hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 04 februarie 2021, s-a admis cererea de chemare în judecată depusă de Tatu Victor.

S-a dispus efectuarea înregistrării de către IP Agenția Servicii Publice, Departamentul Cadastru a dreptului de proprietate asupra apartamentului nr. XXX

situat în mun. Chișinău, str. XXX cu nr. cadastral XXX cu suprafața de 43,30 m.p. după Tatu Victor.

S-a încasat de la S.R.L. "Elat Neocons" în beneficiul lui Tatu Victor a cheltuielilor de judecată formate din taxa de stat în mărime de 6 000,00 lei (șase mii lei).

Măsura de asigurare aplicată în baza deciziei Curții de Apel Chișinău din 28 mai 2020, s-a menținut până la executarea hotărârii judecătorești.

Nefiind de acord cu hotărârea primei instanțe la 10 februarie 2021 S.R.L. „Elat Neocons” reprezentată de avocatul avocatului Alexei Tighinean, a declarat apel solicitând casarea hotărârii instanței de fond, cu emiterea unei noi hotărâri de respingerea acțiunii reclamantului ca fiind neîntemeiată.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 28 octombrie 2021, s-a admis apelul declarat de S.R.L. "Elat Neocons".

S-a casat hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 04 februarie 2021, și s-a emis o nouă hotărâre prin care:

Cererea de chemare în judecată depusă de Tatu Victor împotriva S.R.L. "Elat Neocons", intervenient accesoriu Melinte Tatiana cu privire la înregistrarea dreptului de proprietate și cheltuielilor de judecată, s-a respins ca neîntemeiată.

La 21 martie 2022, Tatu Victor, reprezentat de avocatul Popescu Ileana a declarat recurs solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei Curții de Apel Chișinău din 28 octombrie 2021 și transmiterea cauzei spre rejudecare, în instanța de apel.

Ca temei de drept, recurentul a invocat prevederile art.432 alin.(3) lit. d) și alin.(4) din Codul de procedură civilă.

În motivare a invocat că examinând cauza instanța de apel a încălcat normele de drept procedural, ceea ce afectează drepturile recurentului la un proces echitabil.

Concluziile instanței de apel precum că cererea de chemare în judecată este depusă față de un pârât necorespunzător, sunt eronate.

Prin cererea de chemare în judecată Tatu Victor a solicitat recunoașterea dreptului de proprietate asupra apartamentului nr. XXX situat în mun. Chișinău, str. XXX, rectificarea Registrului bunurilor imobile prin înregistrarea dreptului de proprietate al lui Tatu Victor asupra apartamentului nr. XXX situat în mun. Chișinău, str. XXX și încasarea cheltuielile de judecată.

Pe parcursul examinării cauzei reclamantul nu și-a concretizat pretențiile și nici cercul participanților la proces, acțiunea fiind susținută în sensul formulat.

Recurentul a indicat că solicitarea privind rectificarea Registrului bunurilor imobile este o acțiune subsecventă și care derivă din primul capăt de cerere și anume recunoașterea dreptului de proprietate al recurentului asupra apartamentului nr. XXX situat în mun. Chișinău, str. XXX.

În cadrul examinării apelului Curtea de apel a eșuat să constate că prin hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediu Centru din 04 februarie 2021, instanța de fond a omis a se expune asupra primului și celui mai important capăt de cerere și anume, asupra pretenției de recunoaștere a dreptului de proprietate după Tatu Victor a apartamentului nr. XX situat în mun. Chișinău, str. XXX.

Emiterea unei noi hotărâri prin care instanța de apel la fel s-a expus doar asupra capătului de cerere subsecvent - rectificarea Registrului bunurilor imobile, reprezintă o

încălcarea esențială a dreptului reclamantului la un proces echitabil și încălcarea prevederilor art. 357 Cod de procedură civilă.

Instanța de fond a omis examinarea și pronunțarea soluției asupra unui capăt de cerere din acțiune, iar instanța de apel urma să constate greșeala, și nicidecum să examineze fondul cauzei și să pronunțe o nouă soluție, făcând abstracție de faptul că instanța de fond nu a examinat și nici nu a soluționat pretenția privind recunoașterea dreptului de proprietate asupra bunului imobil în litigiu.

Deși instanța de apel a constatat că partea pârâtă în acțiune este IP Agenția Servicii Publice, Departamentul Cadastru, în concluziilor sale instanța de apel a reținut că hotărârea instanței de fond este neîntemeiată, deoarece reclamantul nu ar fi formulat cerințe față de aceasta.

Recurentul a susținut că această concluzie nu are nici un fel de suport factologic și nici argumentare legală, atât timp cât prin acțiunea înaintată reclamantul a formulat pretenții clare către pârâtul corespunzător.

Decizia instanței de apel nu răspunde exigențelor instituite față de calitatea actului judecătoresc.

Instanța de apel, fiind investită cu judecarea apelului, în contradictoriu cu prevederile art. 130, art. 239 și art. 373 alin. (2) din Codul de procedură civilă, a eșuat să facă o apreciere calitativă a probatoriului în raport cu circumstanțele și normele de drept invocate de către recurent și a pronunțat o hotărâre viciată.

Astfel, instanța de apel a comis erori ce au dus la soluționarea eronată a cauzei, încălcarea obligației de motivare corectă a hotărârii, lipsa unui răspuns explicit la cele mai importante întrebări, fără a acorda părții care a formulat-o posibilitatea de a ști dacă acest mijloc de apărare a fost neglijat sau respins, poate fi considerată o încălcare a art. 6 par. 1 din Convenția Europeană.

Recurentul consideră că la examinarea în ordine de apel a cauzei s-a admis încălcarea și aplicarea eronată a normelor de procedură, hotărârea pronunțată de instanța de apel, fiind emisă urmare a aprecierii arbitrare a probatoriului și în fraudă drepturilor recurentului.

Cu referire la termenul de depunere a recursului, instanța de recurs menționează că Curtea de Apel Chișinău a pronunțat dispozitivul deciziei 28 octombrie 2021.

Conform art.434 Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Recurentul a indicat că, decizia motivată a instanței de apel i-a fost adusă la cunoștință la 21 ianuarie 2022, prin intermediul poștei electronice.

Respectiv, cererea de recurs declarată la 21 martie 2022, este depusă în termenul prevăzut de art.434 din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) Cod de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copieii de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia. În cazul neprezentării referinței în termenul stabilit, admisibilitatea recursului se decide în lipsa acesteia.

Prin încheierea Curții Supreme de Justiție din 11 mai 2022 recursul declarat de Tatu Victor, reprezentat de avocatul Popescu Ileana, a fost considerat admisibil.

În conformitate cu art. 441 și 442 alin. (1) Cod de procedură civilă, în cazul în care recursul este considerat admisibil, un complet din 5 judecători examinează fondul

recursului, verificând în limitele invocate în recurs și în baza referinței depuse de către intimat, legalitatea hotărârii atacate, fără a administra noi dovezi.

Verificând argumentele invocate în cererea de recurs, pe baza materialelor din dosar, Colegiul Civil, Comercial și de Contencios Administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră recursul întemeiat și care urmează a fi admis din următoarele considerente.

În corespundere cu art. 445 alin. (1) lit. c) din Codul de procedură civilă, instanța de recurs, după ce judecă recursul, este în drept să admită recursul, să caseze integral decizia instanței de apel și să trimită cauza spre rejudecare în instanța de apel o singură dată dacă eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanța de recurs.

Analizând materialele dosarului, instanța de recurs reține următoarele:

În conformitate cu art. 6.1 din Convenția europeană pentru apărarea drepturilor omului orice persoană are dreptul la judecarea cauzei sale în mod echitabil, în mod public și în termen rezonabil, de către o instanță independentă și imparțială, instituită de lege, care va hotărî fie asupra încălcării drepturilor și obligațiilor sale cu caracter civil, fie asupra temeiniciei oricărei acuzații în materie penală îndreptate împotriva sa.

Având în vedere principiul statului de drept, inerent în sistemul Convenției, Curtea consideră că o instanță trebuie să fie întotdeauna constituită „potrivit legii”, în caz contrar fiind lipsită de legitimitatea necesară într-o societate democratică pentru a audia cauzele persoanelor de drept privat (Lavents împotriva Letoniei, pct. 81).

Expresia „potrivit legii” se referă nu doar la temeiul juridic al însăși existenței instanței, ci și la respectarea de către instanță a normelor specifice după care se conduce (Sokurenko și Strygun împotriva Ucrainei, pct. 24).

Nerespectarea de către o instanță a dispozițiilor de drept intern implică în principiu o încălcare a art. 6 § 1 (DMD Group, A.S. împotriva Slovaciei, pct. 61).

În acest context, art. 5 alin. (1) din Codul de procedură civilă, statuează că orice persoană interesată este în drept să se adreseze în instanță judecătorească, în modul stabilit de lege, pentru a-și apăra drepturile încălcate sau contestate, libertățile și interesele legitime.

La 22 noiembrie 2019, Tatu Victor a depus în instanța de judecată cerere de chemare în judecată împotriva S.R.L. ”Elat Neocons”, intervenient accesoriu Melinte Tatiana prin care a solicitat recunoașterea dreptului de proprietate asupra bunului imobil cu nr. cadastral XXX, situat în mun. Chișinău, str. XXX, nr. XXX, cu dispunerea înregistrării modificărilor în Registrul bunurilor imobile și încasarea cheltuielilor de judecată.

Instanța de fond examinând cauza, prin hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 04 februarie 2021, a admis cererea de chemare în judecată depusă de Tatu Victor.

A dispus efectuarea înregistrării de IP ”Agenția Servicii Publice”, Departamentul Cadastru a dreptului de proprietate asupra apartamentului nr. XXX situat în mun. Chișinău, str. XXX cu nr. cadastral XXX cu suprafața de 43,30 m.p. după Tatu Victor.

Curtea de Apel Chișinău prin decizia din 28 octombrie 2021 a admis apelul declarat de S.R.L. ”Elat Neocons”, a casat hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 04 februarie 2021, și a pronunțat o nouă hotărâre prin care:

Cererea de chemare în judecată depusă de Tatu Victor împotriva S.R.L. "Elat Neocons", intervenient accesoriu Melinte Tatiana cu privire la înregistrarea dreptului de proprietate și cheltuielilor de judecată, s-a respins, ca fiind neîntemeiată.

Colegiul reține că în motivele recursului, sub un prim aspect, recurentul a invocat încălcarea dreptului la un proces echitabil, ca urmare a neexpunerii asupra cerinței privind recunoașterea dreptului de proprietate asupra bunului imobil de către instanța de fond.

Recurentul a susținut că instanța de apel fiind investită judecarea fondului, nu a corectat greșeala instanței de fond și astfel, limitându-i-se dreptul la un proces echitabil într-o manieră incompatibilă cu dispozițiile art. 6 din Convenție.

În acest context, verificând legalitatea deciziei contestate în raport cu prevederile aplicabile la caz și criticile aduse în recurs, Colegiul cochide că contrar prevederilor art. 239 și art. 241 alin. (5) din Codul de procedură civilă, decizia instanței de apel este una nemotivată, fără a fi dată o apreciere cuvenită tuturor pretențiilor formulate în cererea de chemare în judecată.

Colegiul reține că potrivit soluțiilor emise, atât instanța de fond cât și de instanța de apel, nu s-au expus asupra cerinței formulate de Tatu Victor împotriva S.R.L. "Elat Neocons" privind recunoașterea dreptului de proprietate asupra bunului imobil cu nr. cadastral XXX, situat în mun. Chișinău, str. XXX, nr. XXX.

Or, instanța de apel examinând apelul depus de S.R.L. "Elat Neocons" era obligată să corecteze greșeala instanței de fond, să examineze și să se expună asupra cerinței reclamantului privind recunoașterea dreptului de proprietate asupra bunului imobil.

Art. 373 alin. (1) și (2) Cod de procedură civilă, stabilește că instanța de apel verifică, în limitele cererii de apel, ale referințelor și obiecțiilor înaintate, legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în ceea ce privește constatarea circumstanțelor de fapt și aplicarea legii în primă instanță.

(2) În limitele apelului, instanța de apel verifică circumstanțele și raporturile juridice stabilite în hotărârea primei instanțe, precum și cele care nu au fost stabilite, dar care au importanță pentru soluționarea cauzei, apreciază probele din dosar și cele prezentate suplimentar în instanță de apel de către participanții la proces.

La caz, din conținutul deciziei nu se constată că Curtea de Apel a respectat prevederile art. 373 Cod de procedură civilă, examinând apelul, instanța de apel a concluzionat că acțiunea este depusă împotriva unui pârât necorespunzător și astfel, a dispus respingere acțiunii lui Tatu Victor împotriva S.R.L. "Elat Neocons" cu privire la înregistrarea dreptului de proprietate și a cheltuielilor de judecată, fără a face nici mențiune referitor la pretenția privind recunoașterea dreptului de proprietate asupra bunului imobil.

Așadar, reieșind din solicitările reclamantului din cererea de chemare în judecată, instanța de apel nu s-a expus asupra fondului pretențiilor din acțiune, lăsând fără de examinare principala pretenție din acțiunea reclamantului.

În aceste condiții pronunțându-se doar asupra pretenției subsidiare primei pretenției instanța a încălcat principiul disponibilității, întrucât potrivit art. 27 alin.(1) din Codul de procedură civilă disponibilitatea în drepturi se afirmă în posibilitatea participanților la proces, în primul rând a părților, de a dispune liber de dreptul

subiectiv material sau de interesul legitim supus judecății, precum și de a dispune de drepturile procedurale, de a alege modalitatea și mijloacele procedurale de apărare.

Prin urmare, în virtutea principiului disponibilității, neanalizarea și nepronunțarea asupra tuturor pretențiilor din acțiune a dus la încălcarea dreptului de acces la justiție pentru reclamant.

În condițiile art.432 alin. (4) din codul de Procedură civilă săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Așadar, la caz, prin neexaminarea unei pretenții din acțiunea reclamantului instanța de apel a încălcat principiile funcționale ale dreptului procesual civil, iar o asemenea modalitate de judecată a litigiului nu este în măsură să asigure îndeplinirea cerințelor unui proces echitabil și a unui real acces la justiție, în sensul art. 6 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului.

Curtea Europeană a Drepturilor Omului a apreciat că motivarea unei hotărâri constituie una dintre componentele dreptului la un proces echitabil prevăzut de art. din Convenția Europeană a Drepturilor Omului și îi atribuie instanței obligația de a efectua o examinare efectivă a motivelor, argumentelor și probelor părților.

Noțiunea de proces echitabil presupune că o instanță națională care nu a motivat decât pe scurt hotărârea să fi examinat totuși în mod real problemele esențiale care i-au fost puse (Cauza Albina împotriva României). Întinderea obligației de motivare poate varia în raport de natura hotărârii și trebuie stabilită în lumina circumstanțelor cauzei.

Obligația instanțelor naționale să își motiveze hotărârile, aceasta presupune că o parte la procedura judiciară se așteaptă la un răspuns specific și explicit la acele argumente care sunt decisive pentru rezultatul procedurii în cauză (cauza Paixão Moreira Sá Fernandes v. Portugalia, nr. 78108/14, § 71, 25 februarie 2020).

În hotărârea *Capacchione v. Republica Moldova* din 30 noiembrie 2021 Curtea Europeană a Drepturilor Omului a considerat că argumentul invocat de către reclamant, necesita un răspuns specific și explicit. Cu toate acestea, Curtea Supremă de Justiție nu a făcut acest lucru și este imposibil de a determina dacă instanța pur și simplu a neglijat acest argument sau dacă a intenționat să-l respingă și, în această ultimă ipoteză, din care motive.

Din aceste considerente, Curtea a concluzionat că procedura internă nu a fost echitabilă și că în consecință, a existat o încălcare a articolului 6 § 1 din Convenție.

Respectiv, în speță nepronunțarea asupra unei pretenții din acțiune, constituie o încălcare a articolului 6 § 1 din Convenție și respectiv, în temeiul art.445 alin.(1) lit. b) Cod procedură civilă, atrage casarea deciziei și trimiterea cauzei spre rejudecare în instanța de apel.

Astfel, din considerentele menționate eroarea judecătorească nu poate fi corectată de către instanța de recurs, și astfel, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a admite recursul, a casa decizia Curții de Apel Chișinău din 28 octombrie 2021, cu trimiterea cauzei spre rejudecare în instanța de apel, în alt complet de judecată.

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. c) din Codul de procedură civilă Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție

d e c i d e:

Se admite recursul declarat de Tatu Victor, reprezentat de avocatul Popescu Ileana.

Se casează decizia Curții de Apel Chișinău din 28 octombrie 2021, adoptată în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Tatu Victor împotriva Societății cu Răspundere Limitată ”Elat Neocons”, intervenient accesoriu Melinte Tatiana cu privire la recunoașterea asupra bunului imobil, cu dispunerea înregistrării modificărilor în Registrul bunurilor imobile și încasarea cheltuielilor de judecată, cu trimiterea cauzei spre rejudecare la Curtea de Apel Chișinău, în alt complet de judecată.

Decizia nu se supune niciunei căi de atac.

Președintele ședinței, judecătorul

Svetlana Filincova

judecătorii

Maria Ghervas

Galina Stratulat

Victor Burduh

Dumitru Mardari